

Minno ihholikko essa ja emma lats, ja
siski ei olle welli ei sössar mulle. Moisi-
ta ärra, kes ta sis om?

Košta: essi ollet, et kül essa lats, siski ei sa
welles ei sössares hennele essi.

Essa lats, emma lats, ja ommete ei olle
kellegile poig?

Košta: tüttar om.

Essandal ennamb jalgu kui sapid.

Paljos tal sapid kül om?

Košta: üks ainokenne figes!

Kunnas pois päta tarren, ja ellap pris-
kist pälegi?

Košta: kui pä pajast wälja pistap!

Mes se om, mes kaop, kui kaswatat,
ja kaswap kui kaotat?

Košta: mull om; panne päle, sis saap täus ja kaop
ärra; wotta mant, ja surembas kaswap.

Emma ollit mulle, emmas sa ma jälle sulle!
Mes se om?

Košta: wessi olli jäele emma, ja jäest sai jälle
wessi.

— m —

Wannambide kohhus.

1. Mättelge, o wannemba, Mes teil laste hääs om tetta:
Käuge ni, et noremba Wäisse teist eenkirja nätta,
Kaswa hään nink tarkussen, Pühha loja tundmissen.

2. Urge kandke ütfind hoost, Neide ihho katta, toita;
Ennamb püüdke ommalt poolt Neide hengi puhta hoita
Kigest pattu rojusselt Nink se ilma kurjusselt.

3. Tühhi om kil aaw nink ön, Mes se petlik ilm neil' annap,
Kui neil pudup sōamen Hä, mes ussu-suggu kannap,
Ja, mes henge pühhendap, Jesuga neid ühendap.

4. Näütke neile aigsaate, Kuis kil Jesat argast Ionu; —
Mes ta Poig neil' armsaate Hennega om taiwast tonu,
Ja kuis Jesu armo hääs Helderst latfi kut' up tääl.

5. Kaswatage hologna Dmimi latfi karristussen,
Waa nink hilja melega Jesa pole mannitsussen, —
Dnnistusses ilmale, Dmmandusses tahvale.

6. Hoitke et se ilma lust Teije laste meelt ei petta,
Ei neid, — Jesu perrandust, — Pattu himmo wangi wotta.
Oppeke neil' waggaust, Jesu puhtust, pühhausst.

7. Hoitke ka, et essi teist latse pahhandust ei wotta,
Nink et cal ütseki neist Ello-te päält ärra-totta.
Jesusa hädda ahwardap Sell' se latfi pahhandap.